

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه ۳۰ بهمن ۱۴۰۲ - ۹ شعبان ۱۴۴۵
سال بیست و پنجم - شماره ۶۹۷۴ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۳۰۰۰ تومان

«قطعیت» در هواشناسی وجود ندارد

● همسازگردنبدی | خبرنگار گروه اجتماعی

رئیس مرکز ملی پیش‌بینی و مدیریت بحران مخاطرات وضع هوا در گفت‌وگو با «جوان»: تاکنون بیش از ۸۰ درصد مواقع پیش‌بینی‌ها درست بوده است
رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی سازمان هواشناسی: پیش‌بینی هواشناسی در هیچ‌کجای دنیا قطعی و قطع نیست، هیچ‌کس نمی‌تواند صددرصد آب و هوا را در دست پیش‌بینی کند | صفحه ۳

یک کارشناس سواد رسانه
در گفت‌وگو با «جوان» عنوان کرد

فعال شدن هسته کنشگران انقلابی لازمه رکوردشکنی در انتخابات

محمد لسانی: ما ۵ میلیون کنشگر رسانه‌ای و واقعی در کف خیابان داریم که این امکان را دارند که با تبلیغ، تهیه و تبیین ۵ درصد به مشارکت بیفزایند، بنابراین اگر این اتفاق بیفتد ما رکورد مشارکت دفعه آینده را هم به راحتی خواهیم شکست. نظام یک پک فک خواسته در بحث مشارکت دارد که نصاب و ترازوی نزدیک دور قبل انتخابات مجلس سال ۹۸ داشته‌باشیم، خوب ما در کل کشور یک مشارکت چهل و خرده‌ای داشتیم که به نظر می‌رسد این کف خواسته است، اما سقف خواسته این است که ما بتوانیم رکورد دور گذشته را بشکنیم | صفحه ۲

یادداشت فرهنگی

علی شیرین

بی‌خبری شبکه قرآن از مسابقات قرآن!

شبکه قرآن و معارف سیما بی‌تردید یکی از دزدهای مستحکم رسانه‌ای و تلاطم‌دار ترویج و توسعه اخلاقی دینی و قرآنی و پیشگام در اطلاع‌رسانی ارزش‌گرا و مبدأ تحول برنامه‌های قرآنی است. اما رویکرد این شبکه در اطلاع‌رسانی تا اخیر در دو برنامه مسابقات سراسری و بین‌المللی قرآن حاکی از اتخاذ سیاستی جدید و یا تقلیل در برابر برنامه پر مخاطب مسابقات قرآنی و علی‌الاصول مغایر اهداف و آرمان‌های شبکه و رسالت خطیر این رسانه ملی است | صفحه ۱۶

یادداشت اجتماعی

سید فرزاد حسینی زاده آرائی

نقش زن در انقلاب اسلامی با تأکید بر بیانات امام خمینی (ره)

هنر انقلاب اسلامی این بود که زنان جامعه ما را متحول ساخت و در مسیر اسلام و ارزش‌های الهی هدایت کرد و از بی‌هویتی و بی‌بند و باری و ابتلال که سوغات غرب بود، به سوی عزت خواهی، عفاف، درک شخصیت و کمال‌جویی و تحول فکری و روحی هدایت کرد و از دون‌مایگی به اوج انسانیت از تقا بخشید، زنان مسلمان در انقلاب اسلامی شخصیت و هویت خویش را یافتند و به مقام و منزلت والای خویش پی بردند | صفحه ۳

یادداشت ورزشی

دنیاحیدری | خبرنگار گروه ورزشی

در مسیر موفقیت ورزشکاران راه ببینید

چیزی حدود پنج ماه قبل بود که کیومرث هاشمی جایگزین حمید سجادی شد و در رأس وزارت ورزش قرار گرفت. طی این مدت، او سفرهای زیادی به استان‌های مختلف داشته و از دستاوردها، امکانات و زیرساخت‌های آنها دیدن کرده است. اتفاقی که چه مستقیم توسط خود او یا غیرمستقیم توسط نماینده‌ها و معاونانش انجام شده است، اما بدون شک تنها بازدید از زیرساخت‌ها و پروژه‌های در دست ساخت یا تکمیل شده در استان‌ها برای رسیدن به توسعه پایدار و موفقیتی که وزیر ورزش از آن یاد می‌کند کافی نیست | صفحه ۱۳

رهبر معظم انقلاب در دیدار هزاران نفر از مردم آذربایجان شرقی تأکید کردند

انتخابات

راه اصلاح کشور وحل مشکلات است

مردم انتخاباتی را که امریکا نخواهد پرشورتر برگزار می‌کنند

■ همه افرادی که از نظارت شورایی نگهبان عبور کرده‌اند، صالح هستند اما به حکم عقل باید از بین آنها، افراد صالح‌تر را انتخاب کرد و برای شناخت اصلح، مردم تا جایی که توان بررسی دارند تحقیق کنند و اگر نمی‌توانند، به نظر افراد مورد اعتماد، توجه و عمل کنند

■ افرادی که وارد میدان انتخابات شده‌اند، از بد اخلاقی، بددینی و توهین و تهمت به دیگران در تبلیغات و فضای مجازی و همچنین از سیاه‌نمایی و بیان مطالب دروغ و خلاف واقع برای جلب نظر مردم اجتناب کنند، چرا که این کارها موجب سلب برکت و عنایت الهی است

■ امروز جوانان زنده زیادی در بدنه دولت مشغول به کار شده‌اند، جوانان که پیشران جامعه هستند باید آمادگی و صلاحیت‌های لازم را برای حضور در میدان‌های گوناگون فردا و ایفای مسئولیت‌های سنگین در خود ایجاد کنند

صفحه ۲

Khamenei.ir

۱۱ روز تا انتخابات چه خبر

واکنش جلالی‌پور به مصاحبه عبدی
نگران نیستید ترامپ و نتانیاهو
«رای ندادن» ما را مصادره کنند؟!

سلیمی نمین: دوری کنندگان از انتخابات
محکوم به فراموشی اند

حکیمی‌پور: با تحریمی‌ها نسبتی نداریم

آقاتهرانی: رویکرد پایداری
رسیدن به وحدت حداکثری است

سخنگوی حزب ندای ایرانیان:
ما اهالی «روزنه» در اقلیت هستیم
صفحه ۲

۱۵

وزیر خارجه اوکراین:

دوره صلح در اروپا تمام است

■ وزیر خارجه اوکراین از شرکای غربی خود خواست تولید سلاح و مهمات را افزایش دهند و تأکید کرد که دوران صلح در اروپا به پایان رسیده است. اوکراینی‌ها هم مدت زیادی است که از غربی‌ها طلب کمک، به خصوص کمک‌های تسلیحاتی می‌کنند، اما ظاهراً فوریت قضیه، در فضایی که شهر راهبردی آودیوکا تحت کنترل روس‌ها قرار گرفته، بیش از هر موقع دیگری احساس می‌شود

۶

تنوع نامزدها

در حدی هست که رقابت
اصولگرایی - اصلاح‌طلبی
شکل بگیرد

انتخابات مجلس دوازدهم در گفت‌وگوی
تفصیلی «جوان» با لطف‌الله فروزنده

● جعفر بزگر | خبرنگار گروه سیاسی

ک جوان

دعوتید به غرفه گروه رسانه‌ای جوان
در بیست و چهارمین نمایشگاه
رسانه‌های ایران

۲۹ بهمن ماه تا ۲ اسفند ۱۴۰۲
مصلی امام خمینی (ره) تهران
ورودی ۱۹ درب ۵ - غرفه G1

JAVANONLINE.IR

از حاشیه مآتن تقی دژاکام

بهاریه

دیدهاید بچه‌های کوچک وقتی یکی از نزدیکانشان - مثلاً پدر- از سفر می‌آید، وقتی در را باز می‌کنند اول از همه چشمشان به دست‌های مهربان مسافر عزیز است تا ببینند چه برایشان سوغاتی آورده است؟ دوست دارند پدر آنها را در بغل خود بنشانند، دست نوازشی بر سر و روی و موی آنها بکشند، بوششان کند و بعد دست کند در کیف و ساک و چمدان سفر و سوغاتی اختصاصی هر کدام را بدهد. دقت کرده‌اید هر چه این سفر بیشتر طول کشیده باشد بیشتر چشم انتظار او بوده باشند، توقع سوغاتی باارزش‌تری دارند؟

ما انسان‌های کوچک هم که سال‌ها و قرن‌ها منتظر بوده‌ایم که مولای مهربانمان از سفر دور و دراز خود برگردد، گاهی بیشتر از خود او، چشممان به دست‌های پرسخاوت اوست که بر ایمان آب و فراوانی، سلامتی و مهربانی، شادمانی و خرمی، امنیت بندگی و خلاصه‌آبادانی و زندگی بیاورد. در دعای عهد که «مانیفست انتظار» است می‌خوانیم: «اللهم آرنی الطلعة الّٰیّثیّبه، والّٰیّة الّٰخیمه، واکحلّ ناظری بنظرة منّیّ الیه، و عجل فرجه، و سهل مخرجه، و اوسع منّجه، و اسلک بیّ مخنجه، و اشدّ أزره، و اغمر اللهم به بلادک، و اخی به عبادک... خداوند! به دست او سرزمین‌ها را آباد کن و به بندگانت حیات و زندگی ببخش.»

ما قرن‌هاست «زندگی» را فراموش کرده‌ایم و درست‌تر اینکه آن را یسار نگرفته‌ایم، ما همیشه به آرمان‌ها و دور‌دست‌ها نگاه کرده‌ایم. ما دوست داشته‌ایم «وضع موجود» مان با «موجود» مان روبه‌راه شود. در فیلم‌ها برای کشتی‌هایی که راهی بوده‌اند از ساحل داد زده‌ایم و دست تکان داده‌ایم. در شعرها و ترانه‌هایمان دنبال وضع موعود بوده‌ایم و بدون آنکه بدانیم و حواسمان باشد، در حقیقت امام مهربانمان را صدا زده‌ایم؛ از ترانه‌های کودکانه: «برا خواب کن بیا، سرمه رو خواب کن بیا، دیوار انتظار بزن خراب کن بیا، خودت خیر نداری، ماه شبای تاری، تو صدا تا فصل سرما گل همیشه بهاری» تا شعر نو: «قاصد روزان ابری! داروگا کی می‌رسد باران؟» تا شعر شاعران بزرگی چون سعیدی: «برده اگر برافکنی، وه که چه فتنه‌ها رود/ چون پس پرده می‌رود، این همه دل‌ریایی‌ات / گوشه چشم مرحمت بر صف عاشقان فکن / تا شب بیهرون شود روز، به روشنی‌ای!» یا حافظ: «آن سفر کرده که صد قافله دل همه اوست/ هر کجا هست خدا یا به سلامت دارش» یا «یا رب! سببی ساز که یارم به سلامت آواز آید و برهاندم از بند مامت» یا «نفس باد صبا مشک‌فشان خواهد شد/ عالم پیر دگر باره جوان خواهد شد / از غوان جام عقیقی به سمن خواهد داد / چشم تر گس به شقایق نگران خواهد شد» و «دوش از جناب آصف، پیک بشارت آمد / کز حضرت سلیمان، عشرت اشارت آمد / خاک وجود ما را، از آب دیده گل کن! / و بران‌سرای دل را، گاه عمارت آمد / آلوده‌ای تو حافظ، فیضی ز شاه در خواه! / کان عنصر سماحت، بهر طهارت آمد» یا در شعر شاعران معاصر چون سیدحسن حسینی: «می‌دونم به روز تمام سایه‌های ناامید با طلوع تازه تو رنگ آفتاب می‌گیرن / عاقبت پنجره‌های تشنه به منظره / بسکاره و باز می‌کنن؛ حضور تو قصاب می‌گیرن» و

قیصر امین‌پور: «طلوع می‌کند آن آفتاب پنهانی / از سمت مشرق جغرافیای عرفانی / دوباره پلک دلم می‌برد، نشانه چیست؟ / شنیده‌ام که می‌آید کسی به مهمانی...»
در کنار همه این شعرها و سوزهایی که داریم، کاش می‌دانستیم همان‌طور که ما «منتظر» اویسیم، او هم منتظر ماست. حتی برای آن که ما ظهور کنیم اشک می‌ریزد و انتظار می‌کشند، آخر ما هم صدها سال است که در صحنه‌های «تکلیف» غیبت داشته‌ایم و او مثل یک معلم مهربان، دنبال ما شاگردهای شیطان دویده است، ما اما از دیوار مدرسه فرار کرده‌ایم و او باز منتظر ماندن تا روز دیگر. کاش می‌دانستیم او بیشتر از آنکه معلم شاگرد اول‌ها باشد، دلسوز ما صفر گرفته‌هاست و می‌خواهد خودمان را بالا بکشیم تا تجدید یا خدای نکرده مردود نشویم.

خدا هدایت کند کسانی را که ما را از او می‌ترسانند و چهره‌ای خشن از او ترسیم می‌کنند و نمی‌دانند یا توضیح نمی‌دهند که خشم او برای دشمنان دین و انسان است نه ما که دوستان و محبان خطاکار اویسیم؛ او با ما سراسر مهربانی و لطف است و حاضر است نمره‌های قبلی ما را به شرط جبران، پاک کند.

آقا جان! کفر و الحاد و کودک‌کشی و جنایت دشمنان از حد گذشته است. فقط در ۱۰۰ روز گذشته غاصبان سرزمین فلسطین ۲۲ هزار نفر را به شهادت رسانده‌اند که ۱۵ هزار نفرشان کودکان معصوم بوده‌اند. تمام قدرت‌های دنیا نه تنها بر این جنایات سکوت کرده‌اند که آن را تأیید هم می‌کنند و کمک‌های مالی و تسلیحاتی بیشتر هم برای جانین می‌فرستند. آیا ظلم و جور باز هم باید از این بیشتر شود تا به دیوار کعبه تکیه زنی و ندای «انسا المهدی» سسر دهی؟ تو هم برای ما دعای فرج بخوان. می‌دانیم که ما بی‌صاحب نیستیم، تو صاحب مایی، تو صاحب زمان مایی، چرا باید غصه بخوریم، آدم‌های بی‌صاحب غصه بخورند. ما مستضعفان جهان دستمان را دراز کرده‌ایم و تو حتماً دستمان را خواهی گرفت، این دست‌های همه ما سیوهای خالی است و ما تشنه؛ این سیوهای کوچک را پر از آب خوشگوار کن، مَتی نبتع من غذب مالک؟ فقد طال الصّدی. بیا و ما را آزاد کن، تو آب آزاد کردن بنده را ما از شما بزرگواران شنیده‌ایم و حالا چشممان به کلیدهای نجاتی است که فقط در دستان نازنین شماست.

مولاجان! چند روز دیگر شما در حالی قدم بر چشمان ما می‌گذارید و می‌آیند که صدای خنده و سرور پدر و مادر بزرگوارتان و همه فرشته‌هایی که دور بستر شما حلقه زده‌اند، از در آن خانه کوچک در سامرا بیرون نمی‌رود، اما بر خلاف آن خانه، امروز همه دنیا را صدای شادی و بهجت و جشن فرا گرفته است، همه برای آمدن تو لحظه‌شماری می‌کنند؛ نه فقط ما مسلمانان شیعه و سنی که مسیحیانی که مژده آمدن دوباره عیسی بن مریم را از نفس گرم تو می‌شوند و نیز یهودیان و زرتشتیان و بوداییان و برهمنان و هندویان و قنوربست‌ها و همه کسانی که چشم به موعود آخرالزمان دارند. آنها هم می‌آیند و همراه ما در آن جمعه‌ای که نباید خیلی دیر باشد به سوی میعادگاه نماز جمعه راهمی‌ماییم می‌کنند و توای قائم آل محمدانه با تکیه بر عصا که با تکیه بر سلاح اصلاح، خطبه اول را در توصیه به «تقوا» تمام می‌کنی و خطبه دوم را پس از آنکه بر پدران بزرگوار و وجود نازنین خودت سلام دادی و ما قیام کردیم، با اعلام خبری آغاز می‌کنی که برای ما روزنامه‌نگاران، بهترین تیترو اول تاریخ آفرینش است: «تشکیل امت واحده جهانی». و این تازه اول عشق است...